இறுதி வேண்டுகோள்: “பெண்கள் பற்றிய கேள்வி” உண்மையில் அவ்வளவு முக்கியமானதா?

Hans-Jörg Ronsdorf · மே 2021 · அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது

இந்தக் கேள்வி இறையியலை (மட்டும்) பற்றியது அல்ல என்று ஒரு சகோதரி எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். இது மனிதர்களைப் பற்றியது. இது சிறுமிகளையும் பெண்களையும், அவர்களுடைய கண்ணியத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் பற்றியது. ஒரு ஆணாகிய நான் இந்த முழுத் தலைப்பையும் ஆணின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கிறேன்; அது நேரடியாகப் பெண்களின் குரலை வெளிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் அவர்களுக்காகப் பேசுகிறது.

இந்தப் படிநிலை சார்ந்த மத அமைப்பு (நிரப்புக் கோட்பாடு) பல பெண்களுக்குள் எதையோ காயப்படுத்தியிருக்கிறது அல்லது அழித்திருக்கிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். என் புத்தகத்திற்கு வந்த சில எதிர்வினைகள் இந்த மதிப்பீட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றன. வெளியே தெரியாத எண்ணிக்கை இன்னும் பெரியதாக இருக்கும் – குறிப்பாக, சம உரிமையுள்ள ஒரு சமூகத்தில் வளர்ந்து, ஆனால் தங்கள் கிறிஸ்தவ சபைச் சூழலில் பழங்காலப் பாலினப் பங்கு மாதிரிகளால் “போதிக்கப்படும்” இளம் பெண்களையும் சிறுமிகளையும் நான் நினைக்கும்போது. இந்த இருமனநிலையை எப்படிக் கையாள வேண்டும்?

இது சில (தடை செய்யப்பட்ட) ஊழியங்களைப் பற்றியது அல்ல

தெளிவுபடுத்த: பெண்கள் பிரசங்கிக்கவோ, போதிக்கவோ, வழிநடத்தவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பது முக்கியமான விஷயம் அல்ல. பல பெண்கள் எப்படியும் அதற்குப் பழகிவிட்டார்கள்; அதில் எப்போதாவது எதுவாவது மாறக்கூடும் என்ற பார்வையையே இழந்துவிட்டார்கள். பெரும்பாலும் இந்த அமைப்புகளையும் விதிகளையும் தங்களுக்கான வேதாகம சத்தியமாகவே அவர்கள் கருதுகிறார்கள்; இந்தக் கோட்பாடுகளை அவர்களே இனி கேள்வி கேட்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் கேள்வி கேட்க வேண்டும். சத்தியத்தை அறிவதற்கான ஆரோக்கியமான போராட்டம் என்று நான் அதை அழைப்பேன் – குறிப்பாக, இந்த அறிவு ஆதிக் கிறிஸ்தவக் காலத்திலிருந்தே சவாலின்றி நிலைத்திருக்கிறது என்று ஒருவர் நினைக்கும்போது. வேதாகமத்தின் பல தலைப்புகளுக்கும் இது பொருந்தும். சில வேளைகளில் தலைப்புகளை மீண்டும் முதலிலிருந்து எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

தலைப்பில் உள்ள கேள்வி, என் புத்தகத்தின் மூலமும் (தலைப்பு: “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” – “Frauen, vergebt uns!”) கட்டுரைகளின் மூலமும் நான் இந்த (“பெண்ணிய”) கேள்விகளை மீண்டும் மீண்டும் எழுப்புவதற்கு எதிராக வந்த, கிட்டத்தட்ட எரிச்சலான ஒரு எதிர்வினை. என் கருத்தில், அந்தக் கேள்வி இதைச் சொல்ல, அல்லது இதைச் சிறியதாகக் காட்ட விரும்புகிறது: சபையி-லும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும், குடும்பத்திலும் சகோதரிகளுக்கு உடன் உழைக்கவும் தங்கள் வரங்களை வளர்த்துக்கொள்ளவும் இவ்வளவு பணிகளும் வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன; ஆகவே அவர்கள் பிரசங்கிக்கவோ, போதிக்-கவோ, வழிநடத்தவோ அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் அது பாகுபாடாக இருக்க மு-டியாது. சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கே ஏற்கெனவே நியமித்திருப்பதுபோல, ஒவ்வொ-ருவருக்கும் தம் இடமும் தம் பங்கும் உண்டு.

ஆனால் முழுப் படத்தையும் காண முயன்றால், ஒரு பெண்ணுக்கு உரியதல்ல என்று சொல்லப்படும் இரண்டு மூன்று ஊழியங்களைப் பற்றியது அல்ல இது. அதன் பின்னால் இருக்கும் பெண்ணைப் பற்றிய முழுப் பார்வையைப் பற்றி-யது. அது அவ்வளவு முக்கியமா என்ற இந்தக் கேள்விக்குப் பின்னால் ஒரு எண்-ணம் இருக்கிறது: பெண் ஆதாமுக்கு (அடிபணிந்த) துணையாகச் சிருஷ்டிக்-கப்பட்டாள், படிநிலையில் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாக, அவனுக்குப் பின்னா-னவளாக, அவனோடு இணைக்கப்பட்டவளாக இருக்கிறாள். **பல (எல்லாரும் அல்ல) பெண்கள் படும் பிரச்சினையின் வேர் இங்கேதான் இருக்கிறது**. வெளியிலிருந்து பெரும்பாலும் கண்டுகொள்ள முடியாத, உள்ளான, ஆழமாக மறைந்திருக்கும் ஒரு பாதுகாப்பின்மை, அநீதியின் உணர்வு இருக்கிறது. பெண் என்ற முறையில் அவள் ஒரு ஆணுக்குச் சமமாக மதிக்கப்படாதபோது. ஒருவர் சுதந்திரமாக அல்ல, பக்தியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சட்ட எல்லைகளுக்-குள் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டியிருக்கும்போது (எனக்கு எது அனுமதி, எது இல்லை). பெண்ணின் பங்கைப் பற்றிய இந்தக் கண்ணோட்டம், கர்த்தருக்குள் பல சகோதரிகளை வதைக்கும் கேள்விகளோடும் சுய சந்தேகங்களோடும் விட்டுச் செல்கிறது. இதுதான் தேவனுடைய திட்டம் என்று அவர்களுக்குள் தி-ணிக்கப்படும்வரை, தேவன் ஏன் இதை இப்படி விரும்பினார் என்று அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கேட்கிறார்கள். தேவன் நல்லவரும் பரிபூரணருமாக இருந்தால், கிறிஸ்தவத் திருமணங்களில் பெண்கள் ஏன் மோசமான காரியங்-களையும், சபைகளில் சாதாரண அறிவால் புரிந்துகொள்ள முடியாத எல்லைக-ளையும் அனுபவிக்கிறார்கள்? **தேவனுடைய கட்டளைகள் எப்போதும் நல்-லவை; அவற்றின் அர்த்தத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்; (குறைந்தபட்சம் புதிய ஏற்பாட்டில்) அந்த அர்த்தம் எப்போதும் வெளிப்படையாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கேள்வியில் எந்த நம்பத்தகுந்த தன்மையும் இல்லை!**

ஆண்கள் உணர்வதும் உணராததும்

இது ஆண்களாகிய நமக்கு இவ்விதமாகத் தெரியாத ஒரு உணர்வு. ஆண்கள் பலவீனமானவர்களாக இருப்பது அரிது. இதைக் கவனிக்கவும், இதைக் குறித்து உணர்வுள்ளவர்களாக இருக்கவும் நேரம் வந்துவிட்டது. சில ஆண்களின் எண்ணத்திலும் சிந்தனையிலும், பெண்களிடம் உள்ள இந்தத் தாழ்வு உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் தலைப்பில் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்படுவதற்கான உண்மையான காரணம், ஒருவேளை வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக இருப்பதைவிட, தன் தலைமைப் பங்கும், தான் தலையாக இருப்பதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறதே என்ற சொந்தப் பெருமையாக இருக்குமோ? ஒருவேளை ஆழ்மனதில் மட்டும்? திடீரென்று மனைவிக்கும் கணவனுக்குரிய அதே உரிமைகளும் கடமைகளும் இருக்கின்றன என்பதா? பல பத்தாண்டுகளாக இதை வேறுவிதமாகப் பார்த்து வாழ்ந்திருந்தால், இந்த அறிவு – அது வந்தால் – ஒரு பூகம்பத்திற்குச் சமம். தவற்றை ஒப்புக்கொள்வது மட்டுமல்ல, வேறொரு விதமான இணைந்த வாழ்க்கைக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்துவதும். அதற்குப் பலம் தேவை. முதலில் உணர்வு. ஆனால் வேதாகம வழி ஜீவனுக்கு நடத்துகிறது. எப்போதும்.

பெண்கள் பற்றிய கேள்வியில் நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம்

உணர்ச்சிகளால் இவ்வளவு கொந்தளிக்கும் வேறொரு தலைப்பு எனக்குத் தெரியாது. அது வாழ்வா சாவா என்ற விஷயம் போல. இயேசுவின் நபர், அவருடைய தெய்வத்துவம், அவருடைய மீட்பின் கிரியை போன்ற தலைப்புகளில் இது புரிந்துகொள்ளக்கூடியது; ஆனால் பெண்கள் ஆராதனையில் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா என்ற கேள்வியில் அல்ல (கவனமாகப் பார்த்து, சூழலையும், அதுபோலவே பெரிய, முழுமையான வேதாகமச் சித்திரத்தையும் கருத்தில் கொண்டால், பவுல் இதை இயல்பான காரியமாகவே எடுத்துக்கொள்கிறார்).

பெண்கள் பற்றிய கேள்விக்கு வரும்போது நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம்? **1 தீமோத்தேயு 2-இலும் 1 கொரிந்தியர் 14-இலும் உள்ள இரண்டு (!) வசனங்கள் வழியாகவே முழுத் தலைப்பையும் பார்க்கிறோமா? மற்ற முக்கியமான போதனைக் கேள்விகளிலும் வேதாகமத்தை இப்படி இரண்டு வசனங்களுக்குள் குறுக்கி வாசித்து மதிப்பிட்டால், உண்மையில் எப்படிப்பட்ட திரிபான போதனைகள் வெளிவரும்? முழு வேதாகமப் பொருளையும் ஒன்றோடொன்று ஆரோக்கியமான, நம்பத்தகுந்த உறவில் வைத்து எடை-**

போடாமலேயே. அப்படிச் செய்வதால் மட்டுமே அல்லவா ஆரோக்கிய-மான போதனை உருவாகிறது!

அப்படியானால் நாம் வேதபாரகர்களைப் போல வாசிக்கிறோம்; வேதவாக்கி-யங்களில் நித்திய ஜீவனைக் கண்டடைவோம் என்று நினைக்கிறோம்; ஆனால் வேதவாக்கியங்கள் யாரைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கின்றனவோ அவரைச் – கிறிஸ்துவைச் – சந்திக்கத் தவறுகிறோம் (யோவான் 5:39). நாம் இவ்வளவு நே-சிக்கும் வேதவாக்கியம், பெண்களைச் சுதந்திரத்திற்குள் – கற்றுக்கொள்ளவும், அறிக்கையிடவும், சாட்சி கொடுக்கவும், ஆராதிக்கவும் – நடத்தியவரைக் கு-றித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறது.

பெண்களைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் முழுச் சித்திரத்தையும் மதிக்கத் தொ-டங்குவோம்; தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட பவுலின் இரண்டு வார்த்தைக-ளால் அதை விளக்க வேண்டாம்.

உள்ளுணர்வு

பல பெண்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, இயேசு பெண்களை எப்படி நடத்தினார் என்று காணும்போது, ஏதோ சரியில்லை என்று உணர்கிறார்கள். வழிநடத்த வேண்டிய, தலையாக இருக்க வேண்டிய அல்லது இருக்க விரும்பும் ஆண்கள் தோல்வியடைவதைக் காணும்போது, அது அவர்களுக்கு இன்னும் கடினமாகிறது. அவர்களுக்கு அல்லாமல், அந்த ஆண்களுக்கே தேவன் இந்தப் பங்கை ஒப்படைத்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டாலும். ஆனாலும் எத்தனை முறை மனைவிகளே நெருப்பிலிருந்து கரியை எடுக்கிறார்கள் (இக்கட்டிலி-ருந்து காப்பாற்றுகிறார்கள்).

என் புத்தகத்திற்கு வந்த எதிர்வினைகளில் நான் கவனிப்பது இதுதான். **புத்த-கத்தின் தலைப்பு மிகப் பெரிய ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்புவதாகத் தோன்-றுகிறது. இந்தத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது நான் நினைத்ததைவி-டப் பெரியது.**

இப்படிப்பட்ட படிநிலை அன்பில் வாழப்படும் திருமணங்களையும் – நெருக்க-மானவர்களுக்கே எந்த அளவுக்குத் தெரிய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு – நான் நிச்சயமாக அறிவேன். ஆனால் அப்படியானால் படிநிலை சரியானது, பரிசுத்த-மானது என்பதற்கு அது ஒரு அறிகுறியா? நிச்சயமாக இல்லை. எப்படியோ செ-யல்படுகின்றன என்பதால் சரியானவை என்று நாம் நினைக்கும் எத்தனை தவறான காரியங்களை நாம் நினைக்கிறோம், செய்கிறோம்!

ஆம், "பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" முற்றிலும் முக்கியமானது. ஏனென்றால் அது தேவனைப் பற்றியும் மனிதனைப் பற்றியும் உள்ள நம் பார்வையைப் பற்றியது. இந்தப் பார்வையின் ஒவ்வொரு கோளாறையும் சிதைவையும்

களைந்து திருத்துவதைப் பற்றியது. தேவன் நமக்கு இரங்கி இந்தப் பணியில் உதவுவாராக; ஏனென்றால் தவறான பார்வைகள் கற்பனை செய்ய முடியாத அளவு ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றன; அதோடு, பலருக்கு அவை தெய்வீக சத்தியமாகவும் தோன்றுகின்றன. ஆனால் அது ஒரு உலகப்பிரகாரமான நடத்தை. அது காலத்தின் ஆவி – பூமியின் நம் பகுதியில் 21-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆவி அல்ல, கடந்துபோன 20-ஆம், 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் ஆவி.

கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்ததுபோல (எபேசியர் 5:25) ஆண்களாகிய நாம் நம் மனைவிகளில் அன்புகூர விரும்பினால், இந்தத் தவறான, பாகுபாடான பங்கிலிருந்து அன்பினால் அவளை வெளியே கொண்டுவருவோம்; தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கில் அவளுக்கு உரிய இடத்தை அவளுக்குக் கொடுத்து, திறந்துவைப்போம்.

ஏனென்றால் பெண்கள் பற்றிய கேள்வி ஆழமாக ஆண்கள் பற்றிய கேள்வி. ஆண்களாகிய நாம் நம்மையே கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும்! ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டின் படிநிலை சார்ந்த, சில வேளைகளில் ஆணாதிக்கமான வாசிப்புக்குப் பொறுப்பாளி யார்? **வேதாகம விளக்கத்தில் மேலாதிக்கத்தை ஆண்கள் தங்களுக்கென்று எடுத்துக்கொண்டு, அது தங்களுக்கே உரிய தனித் துறை என்று நம்புகிறார்கள். என்ன ஒரு மிகை மதிப்பீடு!** ஆவியின் வரங்கள் பாலினத்தின்படி பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நடத்தையால் பெண்களிடம் உள்ள எண்ணற்ற வரங்கள் மறக்கப்பட்டு, அடக்கப்பட்டு, செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டு, கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டு, மங்கச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆவியை அவித்துப்போடுவது (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:19) உண்மையில் சிறிய காரியம் அல்ல. சபைகளை வழிநடத்துகிறவர்களும் திசையைத் தீர்மானிக்கிறவர்களும் ஆண்களே – அங்கே பெண்களுக்குக் குரல் இல்லை; இருந்தால், அது தங்கள் கணவர்கள் வழியாக மட்டுமே, அதிகாரப்பூர்வமற்ற விதத்தில். ஆனால் அந்தக் கணவர்களோ தங்கள் தலைமைக் குழுவில், தாங்கள் தங்கள் மனைவியின் கருத்தைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

எனக்கு எது முக்கியமல்ல

இது சபையை நவீனமயமாக்குவதைப் பற்றியதும் அல்ல (இது அறைகளையும் கட்டடங்களையும் பற்றியது அல்ல), காலத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இருப்பதைப் பற்றியதும் அல்ல. **இது இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருப்பதைப் பற்றியது; அதுவே வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக இருப்பது!** நவீனமயமாக்கல் அல்ல, "பெண்கள் பற்றிய கேள்வியில்" சீர்திருத்தம் – இந்தச் சந்தேகத்திற்குரிய "பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" என்ற சொல்லைக் கடைசி முறையாகப் பயன்படுத்தினால்.

இது ஒரு இறையியல் விவாதத்தில் வெற்றி பெறுவதைப் பற்றியது அல்ல. அதற்கு இந்தத் தலைப்பு பொருந்தாது; ஏனென்றால் மனிதர்கள் (முக்கியமாகக் கர்த்தருக்குள் சகோதரிகள்) நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்; ஒவ்வொருவருடைய கண்ணோட்டமும் சபையிலும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும், திருமணத்திலும் குடும்பத்திலும் வாழ்க்கையை வலுவாக வடிவமைக்கிறது.

ஆனாலும், ஒரு விவாதம் மட்டுமே, ஆட்சேபணை மட்டுமே, தீர்க்கதரிசன அழைப்பு மட்டுமே இந்தத் தலைப்பை மீண்டும் இயக்கத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். உரையாடலும் ஆக்கபூர்வமான விவாதமும் இல்லாமல், இங்கே எல்லாம் பழையபடியே இருக்கும்.

பிரிவதற்குக் காரணமா?

இந்தக் கேள்வியில் உள்ள உயர்ந்த உணர்ச்சி நிலை, விரைவான, உறுதியான நடவடிக்கைக்குத் தூண்டுகிறது; அது பெரும்பாலும் பிரிவிலும், பிளவிலும், சபைப் பிரிவினையிலும் முடிகிறது. ஒரு தரப்பினருக்கு ஒரு தெய்வீக எல்லை கடக்கப்படுகிறது; மற்றத் தரப்பினருக்கு அப்படிப்பட்ட எல்லையே இல்லை. இப்போது என்ன?

பதற்றங்களைத் தாங்கிக்கொள்வது சில காலம் சாத்தியமாக இருக்கும்; ஆனால் இந்தக் கேள்வி இரு தரப்பினருக்கும் இவ்வளவு அதிகத்தை உள்ளடக்குவதால், இறுதியில் சேர்ந்து செல்வது சாத்தியமில்லாமல் போகும். ஒரு சபையில் நிலவும் வழக்கத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிந்தால் தவிர. ஆம், தேவனும் நாம் கற்பனை செய்வதைவிட அதிகமாகப் பொறுத்துக்கொள்கிறார் – கெட்டதை நல்லது என்று சொல்லாமலேயே.

ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தனக்காகத் தீர்மானிக்க வேண்டும். என் கருத்தில், இந்தப் பதற்றத்தில், ஒருவர் நியாயப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒருவரையொருவர் நோக்கி இறங்கி வரும் ஒரு நடுவழியை ஒப்புக்கொள்வதும் கடினம்.

இந்தத் தலைப்பில் என்னால் ஒரு தீர்வைத் தர முடியாவிட்டால் மன்னியுங்கள். பிரிவுகள் பெரும்பாலும் மோசமானவை; ஆனால் சமரசங்களும் அப்படி இருக்கலாம்.

பெண்கள் எழுந்திருக்க வேண்டும்

வாழ்க்கையில் நாமே மட்டுமே செய்யக்கூடிய காரியங்கள் உண்டு. நமக்காக வேறு யாரும் அவற்றைச் செய்ய முடியாது. பெண்கள் எழுந்து, தங்கள் வழியை அடையாளம் கண்டு, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட கீழ்ப்படிதலிலிருந்து

வெளியே வர வேண்டும். பெரிய திருச்சபைகளில், விழித்தெழுந்து, பாலினக் கேள்வியில் ஏதோ கடுமையாகத் தவறாக இருக்கிறது என்று அடையாளம் கண்ட பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இயக்கங்களைப் பற்றி ஒருவர் என்ன நினைத்தாலும், ஓசியா 8:7-ஓடு நான் சொல்கிறேன்: **காற்றை விதைக்கிறவன் புயலை அறுப்பான்.**

Nice Girls Don't Change the World – ஒரு உண்மையான வாக்கியம் (நல்ல சிறுமி-கள் உலகை மாற்றுவதில்லை; இது லின் ஹைபெல்ஸ் (Lynne Hybels) எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் தலைப்பு, 2005). இந்தத் தலைப்பு எவ்வளவு இறுகிப்போய், தொ-டக்கூடாத சத்தியமாக ஆகிவிட்டது என்றால், அதற்கு எதிராக எழுந்து நிற்க ஒரு ஒலிபெருக்கியே பொருத்தமானது. இரட்சிப்புக்கு முக்கியமானவை என்று கருதப்படும் மற்றக் கிறிஸ்தவ சத்தியங்களுக்காக உரத்த குரலில் கத்தப்படு-கிறது, இல்லையா?

மற்றத் தெரிவு, எல்லாம் அப்படியே இருப்பது. பின்பு அந்த மகா நாளில், அவரு-டைய மகிமை, தெளிவு, சத்தியம் ஆகியவற்றின் முன், நாம் தவறு செய்தோம் என்று கண்டுகொள்ள வேண்டியிருக்கும் – இரு பாலினத்தவரும். ஆண்கள் தங்-கள் அறிவோடு, பெண்கள் வேதாகம சத்தியங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டதோடு. அப்போது ஒரு பெரிய வாய்ப்பு வீணாகி, என்றென்றைக்கும் போய்விடும்.

ஆண்களும் பெண்களும் இப்போது கோழைகளாக இருக்கக்கூடாது! சத்தியத்-திற்காக நிற்பதற்கு எப்போதும் ஏதாவது விலை உண்டு. **சபை வரலாற்றில் மீண்டும் மீண்டும் தைரியமுள்ள பல கிறிஸ்தவப் பெண்களும் ஆண்களும் துணிந்து எழுந்து நின்று நீரோட்டத்திற்கு எதிராக நீந்தியிருக்காவிட்டால், எல்லாம் நாசமாகியிருக்கும்.** அதை நாம் நன்றாகவே அறிவோம். கிறிஸ்த-வத்தின் ஒவ்வொரு இயக்கமும் நீரோட்டமும் – அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் நாம் – தைரியமும் ஜெபமும் உள்ள பெண்களாலும் ஆண்-களாலும்தான் தொடங்கியது.

ஒருநாளும் இப்போதும்

நித்தியத்தில் இந்தத் தலைப்பு நம்மைத் தொடர்ந்து வராது. உணர்ச்சிகளோ, குற்றச்சாட்டுகளோ, அவதூறுகளோ இனி இருக்காது. ஆணும் பெண்ணும் வெ-றுமனே சகோதரனும் சகோதரியுமாக இருப்பார்கள்; படிநிலையும் ஒருதலைப்-பட்சமான கீழ்ப்படிதலும் வரலாறாகிவிடும். வீழ்ந்துபோன உலகத்திலிருந்தும் சீர்குலைந்த சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கிலிருந்தும் வந்த கடந்தகாலமாகிவிடும்.

உயிர்த்தெழுந்து உயர்த்தப்பட்ட மேசியாவுக்குள் நாம் ஆகியிருக்கும் இந்தப் பு-திய சிருஷ்டிப்பின் சுதந்திரத்தையும் வல்லமையையும், நம்மால் முடிந்த

அளவு, இப்போதே வாழ்வோம்!